

NAŠI DOMOVI, POLNI ŽIVLJENJA

ALENKA PRIJATELJ

(Govor na 57. obletnici v Našem domu v San Justu)

Za vsako našo prireditev se začnemo pripravljati že nekaj mesecev prej. Na dolgih sejah izoblikujemo programe, kaj bomo predstavili, kdo in kako se bo to izvedlo, kako bomo pripravili vse prostore Doma, kaj bomo postregli in potem še kdo bo vse to pospravil. To so naši programi mesec za mesecem že dolgo let; v Našem Domu že 57 let.

In ko smo v tistem vrvežu dela, hitenja, nervoze, se jezimo, da delo ne gre tako naprej kot smo si zamislili, ko nimamo dovolj sodelavcev, da smo vedno eni in isti, ki delamo na vsaki prireditvi; se sprašujemo zakaj, zakaj toliko dela, toliko truda. Za koga!

Zakaj?

Mi vemo zakaj! Ker so naši starši in stari starši vgradili v temelje naših domov vse svoje sanje, razbite maja 45, ko so morali zapustiti domovino; vse svoje solze in žalovanja ob mučniški smrti njihov sinov, bratov in mož; vse strahove, ki so jih morali vzeti sabo na dolgo pot tujine, ko niso vedeli kako bodo nasitili svoje male otroke, ne kje bodo spali, ne kaj oblekli. A poleg tega so tudi vgradili v te temelje ves svoj pogum, vse svoje ideale, vse svoje upe in vso ljubezen do svoje rodne a izgubljene domovine, predvsem pa do Boga in Matere Marije. In, ne nazadnje, vgradili so svojo trmo do življenja pa tudi svoje velikodušno srce, polno odpuščanja. In neskončno veliko ur molitve!

Viktor Frankl je zapisal v eni izmed svojih knjig: »Močnejši od usode je pogum, ki jo prenaša«. Kako je mogoče, da to zapiše človek, ki je preživel štiri leta v koncentracijskih taboriščih, ko se je vsak dan srečeval s smrtjo, tam zgubil ženo, starše, brata. V tako groznem bivanjskem prostoru se je v tem človeku namesto obupa, prebudila neizmerna volja po življenju, nepremagljiva želja, da bi trpljenje, ki ga je izkusil, preoblikoval v izkušnjo smisla. Prav tako kakor Frankl, celo v istem času, v istih letih, se je tudi v naših starših prebudila ta neizmerna volja po smislu življenja, ta nepremagljiva želja, da so trpljenje, ki so ga prestali, preoblikovali v smisel. Ko in če človek odkrije smisel, predvsem v položajih, ki so videti brez smisla in brezupni, potem se vse drugo v življenju nekako izide.

Še preden so naši starši zapustili staro celino so jim dušni pastirji dali navodila za pot. V skromni knjižici *Za na pot* je pismo škofa Rožmana, ki pravi: »V čisto nove razmere, v nove dele zemlje, med doslej še nepoznane narode odhajate. Vem, da vam je pri srcu težko, vzdržuje vas upanje, da boste vsaj na varnem in brez strahu za življenje. Bog vas pošilja med druge narode, ki doslej Slovencev še niso poznali, da bi z zgledom pravega krščanskega življenja tem narodom svetili.« In še naprej »Imejte ljubezen in usmiljenje med seboj. Trdo življenje vas čaka in težaven začetek. Pomagajte si med seboj. Z združenimi močmi boste vsi najuspešnejše napredovali. Življenje vam bo v marsikaterem pogledu ubožno in revno. Seveda se boste pošteno trudili, da si olajšate in izboljšate svoj položaj.« Te besede je zapisal škof Rožman oktobra 1947.

To so bile vodilne misli naših staršev. To so prinesli v svojih lesenih kovčkih in zabojih s seboj. Tega je bilo polno njihovo srce, presegalo je njihovo telo in ko so zadihali v popolni svobodi v tej široki pampí, so lahko premagali svoje strahove in žalost, in so lahko uresničili svoje ideale, svoj pogum in svojo ljubezen, priklicali so svoje sanje v življenje, v resničnost in so jih obvarovali pred izginotjem.

Vedeli so, da samo, če bodo držali skupaj in se družili pod skupno streho, kjer bodo lahko svobodno ohranjali slovensko besedo, slovenske navade, slovenska izročila in slovenske vrednote, se bodo ohranili in rasli v pokončne krščanske osebnosti. Zato so zgradili naše skupne domove, zato ustanovili naše šole, naše mladinske organizacije, naše folklorne skupine, naše pevske zборе, naše športne dejavnosti in vsa naša srečanja in prireditve. Nam, ki smo kot otroci skupaj s starši delili usodo prvih let begunstva in izseljenstva; nam, ki smo bili prvi učenci naših sobotnih šol, bili člani prvih mladinskih organizacij, peli v prvih pevskih zborih in nastopali na vseh prvih prireditvah, športnih dnevih in na blagoslovih prvih temeljnih kamnov naših domov, nam ni bilo težko nadaljevati začeto delo naših staršev. To je bilo samo po sebi umevno, saj smo tudi vse težke dni skupaj doživeli.

In sedaj? Sedaj ste na vseh odgovornih mestih že mlajši, vsi rojeni v Argentini. In v šolskih klopeh že sedijo vaši vnuki in njihov smeh

(Nadaljuje na 2. strani)

Kako z davkom?

Vlada je že prejšnji ponedeljek na svoji spletni strani objavila predlog zakona o davku na nepremičnine, ki med drugim predvideva višjo obdavčitev nerezidenčnih stanovanjskih nepremičnin in stanovanjskih nepremičnin nad 500 tisoč evrov. Znova je v predlogu tudi obdavčitev sakralnih objektov, predvidena je višja obdavčitev poslovnih in industrijskih nepremičnin. Gospodarska zbornica Slovenije opozarja na morebitne negativne posledice, na Obrtni zbornici Slovenije so razočarani, kmetje pričakujejo še pogovore, občine pa opozarjajo na morebitne nižje prilive. Vlada je predlog obravnavala v četrtek, a ga še ni sprejela. Pojasnjuje tiskovni predstavnik vlade Boštjan Lajovic. »Bila so različna tehnična usklajevanja, zato je bil sklep, da se do prihodnjega četrтка uskladijo vse te tehnične podrobnosti in se potem v četrtek zakon o davku na nepremičnine sprejme.« Da koalicija ni blizu potrditve

nepremičninskega zakona, ki obdavčuje prav vse objekte v državi, je že pred sejo vlade napovedal zunanji minister Karl Erjavec, ko je od ministra za finance Uroša Čuferja zahteval dodatne izračune, kako bo davek prizadel upokojence. Vladi je tudi predlagal, da obravnavo in potrjevanje zakona odložijo za dva tedna, v tem času pa pripravijo informativne izračune glede njegovih učinkov. DeSUS bo sicer zakon podprl, če bo usklajen z zvezo društev upokojencev. »Vlada mora pripraviti tak zakon, da bo vzdržal in da ne bo povzročil družbenih nemirov.«

Seveda cerkveno vodstvo in katoličane nasploh, najbolj skrbi obdavčenje sakralnih objektov. Radio Ognjišče je kot primer objavil, kako bi ta davek udaril župnije. Župnija Ljubljana - Sv. Jakob je naredila izračun po predlogu, ki predvideva 0,5 odstotno obdavčitev sakralnih objektov. Predstavnik župnije Mario Plešej je za ta radio povedal: »Naša župnija ima dve

cerkvi, ki sta izjemna kulturna spomenika in sodita v kulturno dediščino. Cerkev sv. Jakoba z Robbovimi umetninami in s kapelo sv. Franciška je umetniška stvaritev neprecenljive vrednosti. To cerkev uporabljamo za svoje bogoslužne potrebe. Podružnično cerkev sv. Florijana pa smo dali v brezplačno uporabo Makedonski pravoslavni skupnosti v Sloveniji. Po trenutnih javno dostopnih podatkih Geodetske uprave Republike Slovenije znaša vrednost cerkve sv. Jakoba nekaj manj kot 7 milijonov evrov, cerkve sv. Florijana pa dober milijon evrov, skupaj skoraj 8 milijonov evrov. Glede na predlagano obdavčitev bi torej župnija morala letno plačati okoli 40.000 evrov davka.«

Župnijski pastoralni svet župnije Ljubljana - Sv. Jakob zato v odprtem pismu predsednici vlade zahteva takojšen umik takšnega zakona, saj bi se ob kakršnikoli obdavčitvi sakralnih objektov znašli v nevzdržnem položaju.

Uspeh avstralske rojakinje



dah Julie Gillard in Kevina Rudda je bila ministrica za zdravje in ministrica za stanovanjska vprašanja in problematiko žensk. Zdaj se je torej povzpela še na pomemben strankarski položaj. Vodja laburistov Bill Shorten je o njej izrekel veliko pohvalnih besed.

Iz Avstralije prihajajo novice o novem uspehu slovenskih potomcev. Tanya Plibersek, ki je hči slovenskih staršev, je namreč postala nova podpredsednica opozicijskih avstralskih laburistov, ki jih po novem vodi Bill Shorten.

Pliberskova se lahko tudi doslej pohvali z uspešno politično kariero. V vladah

»Je izjemna Avstralka. Ne le da je spoštovana članica naše skupnosti, in da ima tudi za seboj vrsto del v javnih službah, in da je bila tudi ministrica za zdravje. Poleg vsega tega namreč izraža avstralsko zgodbo, saj je hči slovenskih staršev. Njen oče je pomagal graditi sistem hidroelektrarn v avstralskih Alpah tako kot tisoče drugih.«

Pliberskova je dejala, da bo dala vse od sebe za obrambo stranke in njene vizije prihodnosti. Dodala je, da je zelo ponosna, da je postala poslanka. Dobro se še spomni svojega prihoda v parlament. In ganjena pove.

»Zdi se mi, da ni veliko držav na svetu, ki bi nekemu, čigar starši so pripotovali v državo samo z enim kovčkom, omogočile, da bi lahko postal član parlamenta. Hvala torej vsem, ki ste mi zaupali to odgovornost.«

Ob tem je še dejala, da morajo laburisti v opoziciji ohraniti svojo dediščino ter razložiti vizijo. Pliberskovi je prek Twitterja že čestitala tudi nekdanja premierka Julie Gillard in izpostavila njene »dosežke, vizijo, razum in toplino«.

Na južnem Štajerskem

Ministrica za Slovence v zamejstvu in po svetu Tina Komel se je v sredo, 9. oktobra 2013 skupaj z državnim sekretarjem Urada dr. Borisom Jesihom udeležila slovesnosti ob otvoritvi novega oddajnika ORF/Radio Agora v Lučanah.

Maja 2012 je bilo mogoče prvič prisluhniti slovenskem sporedu ORF in radia Agora na južnem Štajerskem v občini Sobotla, s čemer je bila tudi prvič zagotovljena redna medijska oskrba v slovenskem jeziku na avstrijskem Štajerskem. Gre za programsko sodelovanje deželnih studiev Avstrijske radiotelevizije (ORF) na Koroškem in na Štajerskem in privatnim radiem Agora.

Ministrica je kot osrednja govornica poudarila, da je skrb Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu ohranjanje in negovanje slovenske narodne identitete zunaj meja Republike Slovenije ter utrjevanje kulturnega, prosvetnega, gospodarskega in drugega povezovanja med avtohtono slovensko narodno manjšino v sosednjih državah in Republiko Slovenijo ter Slovenci po svetu.

Pozdravila je zagotavljanje redne medijske oskrbe v slovenskem jeziku na avstrijskem Štajerskem, kar dokazuje, da Republika Avstrija nadaljuje z uresničevanjem pravic iz Avstrijske državne pogodbe in iz svoje nacionalne zakonodaje, ki do-

ločajo, da se slovenski manjšini zagotavlja medijska oskrba v svojem jeziku.

Ministrica je s svojo udeležbo na dogodku še dodatno izrazila podporo slovenski manjšini na avstrijskem Štajerskem, ki zanjo že ob pomembnih in zgodovinskih dogodkih, med drugim pomeni tudi priznanje obstoja slovenske manjšine na avstrijskem Štajerskem ter utrjevanje sosedskih odnosov.

Ministrica Tina Komel je ob tej priložnosti obiskala kulturni center Slovencev na avstrijskem Štajerskem, Pavlovo hišo v Potrni. Pozdravila jo je predsednica Kulturnega društva člen 7 za avstrijsko Štajersko, ki ji je predstavila kulturno delovanje.

VTISI IZ SLOVENIJE

Grozota skozi otroške oči

(Od našega dopisnika)

Pred nekaj leti so »Otroci s Petrička« pokazali na tragiko otrok, ki so jih komunistične poveljne oblasti oropale ne samo družinske topline, ampak tudi človekovega dostojanstva. Hudo je bilo brati zapiske, knjige ali gledati dokumentarec.

Nič manjša od komunistične revolucionarne dejavnosti ni grozota nemških nacističnih in italijanski fašističnih okupatorjev, ki je prizadela Slovence med drugo svetovno vojno. Nekaj te velike tragedije je popisane na otroških risbah, ki so jih slovenski otroci-taboriščniki iz italijanskih koncentracijskih taborišč (Gonars, Rsb in drugi), stari od sedem do trinajst let, kot del terapije, narisali po vrnitvi v Slovenijo leta 1944. Mapo z risbami je hranil Arhiv Republike Slovenije.

Ob teh risbah se je Metki Gombač, Borisu M. Gombaču in Dariu Mattiussiju porodila zamisel o razstavi, ki je nastala dvojezično, leta 2005. Doslej je gostovala v več kot tridesetih krajih: najprej ob italijansko-slovenski meji, kjer so bila taborišča, katerih se v Italiji ni hotel nihče spominjati, nato v Sloveniji, Avstriji, Srbiji in Hrvaški. Objavo slik, spisov in fotografij sta omogočila Arhiv Republike Slovenije in Muzej novejšje zgodovine Slovenije.

Tednik Novi glas iz Gorice-Trsta je z zgornjim naslovom priobčil poročilo o večeru, ki ga je pripravilo Društvo slovenskih izobražencev v Peterlinovi dvorani v Trstu. Tam so predstavili 26 dvojezičnih panojev velikega formata s skupnim naslovom Ko je umrl moj oče – Quando morì mio padre. Na večeru sta zakonca Metka in Boris Gombač spregovorila o knjigi Trpljenje otrok v vojni, ki opisuje, kako je prišlo do risb in zapisov, Jože Dežman pa je sporočil, da je v pripravi italijanski prevod knjige.

Razstavo so pokazali v Ljubljani že pred tremi leti, kamor so povabili te nekdanje otroke, ki so po sedemdesetih letih dočakali javno obravnavo in potrditev svojega trpljenja, saj so dotlej bili pozabljeni skupina. Tem otrokom so uradno priznali status žrtev vojnega nasilja šele leta 1995.

Včasih nam grozote revolucije zakrijejo grozote, ki so jih brez priznanašanja povzročali nemški in italijanski okupatorji. Nemci so za svoje grehe že morali narediti svoj confiteor, Italijani pa se kar težko soočajo s tem, da so si fašisti med obema vojnama - in tudi med drugo svetovno vojno - mazali roke s slovensko krvjo. Saj fašist je bil samo Mussolini, ostali Italijani pa ne ...

GB

Še o prikritih grobiščih

»Želimo si vzpostaviti režim dela, ki je na področju reševanja vprašanj prikritih grobišč potekalo pred letom 2009.« Tako je preteklo sredo, 9. oktobra, po srečanju s predsednikom republike Borutom Pahorjem in ministrico za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti Anjo Kopač Mrak povedal predsednik komisije za reševanje vprašanj prikritih grobišč Jože Dežman. Dejal je, da je bil pogovor konstruktiven in odprt.

Dežman je prepričan, da je šlo za sestanek dobre volje in priznanje pomembnosti vprašanj, s katerimi se srečujejo. »In v duhu nadaljevanja nekega zrahljanega, zadušenega dialoga je sestanek tudi potekal. Bil je razmeroma odprt, odkrit, komisija je imela priložnost, tudi z opomnikom, opozoriti ne nekatere zadeve.« Tako so po Dežmanovih besedah poudarili, da Slovenija ne more biti normalna država, če nima službe za vojna grobišča, in ne more biti pravna in normalna država, če ne spoštuje dostojanstva mrtvih.

Ocenjuje, da bodo s pogovori vzpostavili režim dela, ki je obstajal še pred odkritjem množičnega poveljnega grobišča v rudniku Huda Jama. »Da bi se potem le zmogli odločiti tudi za nadaljnje korake pri urejanju rova sv. Barbare. Načelno izhodišče je, da bo komisija skušala doseči, da bi odgovorni predvsem z ministrstva za kulturo, ki v tem procesu stalno poskušajo biti odsotni, da bi preko Zavoda za varstvo kulturne dediščine Celje do konca leta pripravili odlok za razglasitev rova sv. Barbare za kulturni spomenik.«

Na vprašanje, ali so se pogovarjali zgolj o Hudi jami ali tudi o ostalih vprašanjih, je Dežman povedal: »Vprašanja so bila seveda namenje-



Jože Dežman

na temu, da bi se nadaljevalo redno delo pri odkrivanju, raziskovanju grobišč. To pomeni predvsem topografske raziskave, sondiranja in urejanja.«

Predsednik komisije za reševanje vprašanj prikritih grobišč Jože Dežman je v pogovoru za Radio Ognjišče še povedal, da bodo pogovore s predstavniki oblasti nadaljevali v prihodnjih tednih.

našim mlajšim rodovom. Tako bodo naši domovi res svetilniki v tem zmedenem času in bodo varno zatočišče naši mladini. Pomagati jim moramo, da bodo odkrili in izoblikovali svoje talente, da bodo tudi oni naprej gradili svet lepote, dobrote in resnice, da bodo »hrupni«, kot jim je rekel papež Frančišek, a hrupni za višje cilje, za lepe in velike stvari, vedno v mladostnem veselju in razposajenosti, v spoštovanju in ljubezni do sočloveka. Vzgojajmo jih k delu in odgovornosti, ne k lenobi in lagodnosti; k sodelovanju in prijateljstvu. Poskrbimo za njihovo izobrazbo in kulturo, predvsem pa jim pomagajmo v poglabitvi in trdnosti njihove vere. Krščanski moralni principi so večni, ne glede na sodobne valove brezverstva, ki ne povičujejo svobode, temveč svoboščino, ki nam hoče ustvariti svet brez Boga. Vedno jim pripovedujmo družinsko zgodbo, zgodovino našega begunstva, da se bodo zavedali svojih korenin, od kod smo in zakaj smo tu. Narod, ki hoče živeti, nikdar ne taji svoje preteklosti. Zgledujmo se po judovskem narodu, ki pozna svojo zgodovino od prvega dne stvarjenja sveta, jo spoštuje in jo ljubi. Tako moramo tudi mi poznati svojo zgodovino, jo spoštovati, biti ponosni nanjo in jo ljubiti. Vzgojimo ponosne in pokončne sinove naših junakov! Samo tako se bo to delo lahko nadaljevalo in naši domovi bodo polni življenja še dolgo naprej v prihodnost. In tudi se bo še naprej razlegala pesem:

»Kjer rod je moj, kjer sin je tvoj, tam si Slovenija.«

Naš dom San Justo vse najboljše ob tvojem rojstnem dnevu!

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

In svet se vrti naprej. Operacija gospe predsednice je bila uspešna. Od nedeljskega popoldneva je že v rezidenci v severnem predmestju. Vendar v vladnih vrstah ni miru. Na nek način se je tekma za nasledstvo le še ojačila. Pač, če mačke ni, miši plešejo ...

Kdo vlada? Zdravniki so za ves čas internacije in še za dodatni mesec okrevanja predpisali strog počitek. To navodilo gre tako daleč, da so ji prepovedali brati časopise, gledati dnevna poročila in imeti kakršenkoli delovni stik s svojimi funkcionarji. Večina političnih opazovalcev seveda dvomi, da bi se gospa Cristina držala teh navodil. Kdor pozna njeno nemirno naravo, ki je že bolešno vseobsegajoča, bo razumel ta dvom. Je pa tudi razumljivo, da jo položaj v državi skrbi, ker je njen način vladanja pripeljal v stanje, kjer (brez nje) tečejo »boji strašno besneči« med različnimi ministri in sekretarji, ki skušajo vsak zase pridobiti čim več oblasti. To pride od izraza predvsem na ekonomskem področju, kjer bi bil potreben največji mir in najboljšo soglasje. Minister, podminister, sekretarji, predsednica Centralne banke in šef davčne ustanove pa si drug drugemu mečejo polena pod noge. Le predsednici je do sedaj uspelo ohraniti red (ne pa uspešnosti) na tem področju. Ko je ona odšla na zdravljenje, je zavladal nered. Še težje vprašanje pa je, kdo sploh vlada v njeni odsotnosti. Podpredsednik Boudou? Kaj še! Po prvih nastopih, kjer se je pokazal skrajno navdušenega in podjetnega, so ga dejansko skrili. Predsedničin sin Máximo? Ima močno besedo, a ne more nadzirati vseh vej oblasti. Poleg tega nima ne znanja ne spretnosti za vladanje. Komaj poznani a skrajno vplivni legalni in tehnični sekretar Zanini? Mogočen je, a pod okriljem gospe predsednice. Če nje ni, se nima kam nasloniti. Šef kabineta, minister Abal Medina? Že prej je bil potisnjen v senco iz katere se tudi sedaj ne more izmotati. Dejansko smo se znašli v brezvladju, kjer se stvari razvijajo zaradi naravnega teka dogodkov.

Njeno veličanstvo. Nastali položaj je nov dokaz, da je vlada (in država) zašla v stanje popolnega absolutizma. Vsako še najmanjšo potezo je odločila izključno samo gospa predsednica. Državna struktura oblasti pa je obstojala samo formalno, brez nikakršne realne podlage, še manj oblasti. To nenadno »brezvladje« pa je nastopilo komaj par tednov pred

odločilnimi nadomestnimi parlamentarnimi volitvami, ki napovedujejo vladni poraz. Vendar ne brezvladje, ne odsotnost gospe predsednice, dodatno ne ogrožata vladnih položajev. Zakaj? Ker dejansko obstoja vzporedna struktura oblasti, ki že nekaj časa (dolgo pred boleznijo gospe predsednice) prihaja od izraza: oblast krajevnih veljakov. To so guvernerji in vsemogoči župani predmestnih buenosaireških občin, ki nas spominjajo na srednjeveške graščake. Dokler je cesarjeva oblast močna, ji poslušno sledijo in se ji uklanjajo. Ko ta oblast usiha, tudi zvestoba pojenja in vsak skrbi le za svojo graščino. Navajeni avtonomije in zaskrbljeni zaradi upadanja priljubljenosti centralne oblasti, se ti krajevni mogotci bolj spretno gibljejo sami v svojih vodah. Poleg tega se je zadnje čase obnovilo delovanje peronistične stranke. Buenosaireški guverner Scioli jo je oživel, kot potreben korak za dosego predsedniške kandidature čez dve leti. Ker ustava prepoveduje ponovno kandidaturu predsednice in zdravstveno stanje svetuje isto, vidi Scioli prosto pot, ob roki uradnega peronizma.

Blažena bolezen. To vmesno obdobje zdravljenja gospe predsednice pa predstavlja zanjo tudi nekaj prednosti. Ne bo ji treba osebno utrpeti poraza v nedeljo 27. oktobra. Ne prizadene je pogajanje z mednarodnim denarnim skladom, ne s podjetji, ki jim je sodišče CIADI pozitivno razsodilo v boju z argentinsko državo. Govori se celo, da napredujejo razgovori s Pariškim klubom, s katerim ima Argentina težak dolg. Vsa ta pobotanja je predsednica odločno zavračala. Težko stanje in potreba dodatnih dolarjev je vlado prisilila, da je popustila v svojih stališčih. Svetovna banka namenja tri tisoč milijonov dolarjev, seveda pod pogojem, da država prej uredi zaostale obveznosti. Baje potekajo pogajanja celo s tako osovraženimi »jastrebi«, za kar je gospa Cristina trdila, da se nikoli ne bo zgodilo. V sili še vrag muhe žre, zakaj jih ne bi Argentina. Seveda, predsednica ne bo osebno zapletena v ta odstop od ideoloških principov. Stanje res ni blesteče. Letos je izvoz poljski pridelkov še izreden. Prihodnje leto ne bo tako: vremenske okoliščine grozijo s precej manjšo letino, mednarodne cene pa padajo. Medtem je domača inflacija nevzdržna. Po privatnih meritvah se je septembra povzpela na 2,11%, najvišja v zadnjih 22 letih. Vse to po »osvojenem« desetletju.

NAŠI DOMOVI, POLNI ŽIVLJENJA

(Prihaja s 1. strani)

in petje se razlega po teh dvoriščih. Bo njihov pogovor še slovenski? Mi vemo da bo! Zvenelo bo gotovo drugače, več bo argentinskih izrazov, oz. argentinski glagoli se bodo spregali in argentinski samostalniki se bodo sklanjali, saj tako govorijo že danes. A upamo, da bo ostal slovenski duh, zavest, kje so naše korenine, da so pravniki pravih junakov, ki so pred toliko in toliko leti darovali svoja življenja za vrednote, ki ostajajo večne. Vsi skupaj, starejši in mlajši, vse tri ali štiri generacije, ki smo danes tukaj, vsi smo odgovorni za naš obstoj, odgovorni smo zase in odgovorni smo za rojaka. Vsaka naša odločitev, od najmanjše do največje, je odločitev »na veke vekov«. Bom ostal zvest Bogu in svojemu rodu? Ta odločitev je naša prihodnost, od moje odločitve je odvisen obstoj naše skupnosti.

V času, kakršen je naš, ko izginjajo tradicije, ko izginjajo moralne vrednote, ko prevladuje tehnika, ko nas vsi mediji dobesedno bombardirajo s miselnostjo, da je človek nagnosko izoblikovan in mora slediti tem nagonom, tako da ta ubogi današnji človek še tega ne ve, kaj želi delati; v tem času, ko se zdi da je deset božjih zapovedi za veliko ljudi izgubilo svojo brezpogojno veljavo; v tem času so postali naši slovenski domovi zatočišče in kraj, kjer bomo lahko ohranili smisel našega življenja in ga tudi pokazali

NA ČAST ZAVETNIKU

Slomškova proslava naših otrok

V soboto, 28. septembra, smo se zbrali v Slovenski hiši otroci in učitelji slovenskih šol iz Buenos Airesa, na vsakoletni proslavi na čast blaženemu Antonu Martinu Slomšku, ki nas vedno znova vabi k izražanju hvaležnosti do vseh dobrotnikov, ki nam - po Slomškovih stopinjah - z veliko ljubeznijo odpirajo svet krščanskega življenja in slovenskega duha. Slomškov praznik je pra-

nike Slomškovega delovanja. V nagovoru se je tudi prisrčno spomnila dveh vestnih spremljevalcev šolskega življenja v Argentini, ki sta nas pred kratkim zapustila. To sta bila dolgoletni požrtvovalni katehet in duhovni oče p. dr. Alojzij Kukovica ter priljubljeni šolski referent g. France Vitrih, katerima smo v hvaležen spomin glasno zaploskali. Takoj za tem je ga. referentka povabi-



Na odru zbrane vse učiteljice naših tečajev

znik krščanskega nauka in praznik slovenske besede.

Pri sv. maši, ki jo je daroval prelat msgr. Dr. Jure Rode smo pozorno sledili misli,



ko nam je g. Jure govoril o življenjski poti dveh velikih Slovencev, blaženih Antona Martina Slomška ter Lojzeta Grozdeta, ki



sta nam s svojim zgledom začrtala jasno pot do zveličanja. Z ubranim petjem je Baragova šola zelo oblikovala sv. mašo, veseli smo bili - za nas - novih pesmi!

Prosvetni del proslave se je nadaljeval v glavni dvorani Slovenske hiše poimenovani po škofu Rožmanu.

Nagovorila nas je šolska referentka Zedinjene Slovenije, ga. Alenka Prijatelj, ki nam je didaktično orisala najvažnejše mej-

la vse navzoče v dvorani naj se zazremo v oder, ker se bo predstava zdaj, zdaj pričela.

Na oder je naša simpatična vodička proslave ga. Ani Klemen Boltežar -ki je tudi pripravila celotno povezo - v spremstvu ge. prof. Lucijane Servin Čeč postavila Slomškov portret in šopek dišečih rdečih nageljnov. Slika je celo predstavo kraljevala sredi odra in tiho spremljala nastop naših učencev.

Z duhovito povezo je ga. Ani spremljala predstavitev raznih prizorov. Prav na začetek nas je povabila naj v poklon našemu počaščenemu ob spremljavi harmonike Janeza Žnidarja, zapojemo Slomškovo »En hribček bom kupil«. Spraševala je tudi naše poučene gledalce o Slomškovem življenju in pomenu prireditve: dobila je natančen odgovor o Slomškovem delovanju na področju duhovništva, učiteljstva, pesništva in pisateljstva. Povabila nas je naj prisluhnimo nastopajočim.

Najprej so nas z lepo izgovorjeno slovensko besedo presenetili učenci iz okraja Carapachay in Lanús. Otroka iz Jurčičeve šole - Cecilia Vázquez Klemen in Boštjan Hanže - sta korajžno recitirala »Žabe« pesnika Otona Župančiča in učenci letošnjega 5. in 6. razreda Baragove šole so nam pod vodstvom ge. Prof. Lucijane Servin Čeč zelo lepo podali slovensko ljudsko »Žabjo svatbo«.

Sledila je točka Slomškove šole iz Ramos Mejije pod vodstvom Marcela Brule, v kateri so uprizorili pesem »Gusarska«. Nastopili so strašni gusarji, sirenice in kuhar-ujetnik, ki so nam s poučnim prizorom polagali na srce, kaj je v življenju važno in potrebno: mir, sreča in veselje!

Odrsko predstavo je zaključila Rožmanova šola s privlačno uprizoritvijo narodne pesmi »Srečali smo mravljo« v priredbi Jožka Kovačiča, v kateri so se razgibano vrstili mravlja, rak, volk, kozel in polž. Prizor so pripravile učiteljice Nina Pristovnik Diaz, Saši Podržaj, Lučka Petkovšek Tekavec, Lucijana Jarc in Miriam Šenk; Janez Žnidar je spremljal s harmoniko.

Nenadoma ... je Slom-



MENDOZA

Mladinski dan in obisk iz Carapachaya

Mendoška mladina je pripravila praznovanje 44. obletnice svojih Mladinskih

obrazi plesalcev. Doprinos rojakov iz Carapachaya je bil res praznik prave folklore,



dni. 44. let skupnega dela in iskanja svoje osebne priprave na življenjsko pot. Zavedajo se, da so potomci slovenskih staršev, da imajo slovenske korenine. Zavedajo se, da danes ni lahka naloga truditi se za ideale in cilje, ki jih oblikujejo s svojimi starši.

V soboto 5. oktobra 2013 je predsednik SFZ Pavli Nemanič otvoril kulturni del praznovanja. Opozoril je na mnoge težave, ki jih morajo prekoračiti. Zavedajo se, da so dediči dveh kultur. Kljub vsemu ne pozabljajo, kar so jim zapustili starši. V slovenskem skupnem domu se počutijo kot doma. Dodal je še: »Če nas bo po številu več, če bomo vsi povezani, bo naše življenje lažje in pestrejšo. Vsak od nas mora razumeti temeljne vrednote, jih spoznavati, mora biti prepričan in potem se bo tudi nam uresničilo Slomškovo geslo: 'Kdor hoče druge vneti, mora sam goreti'«. To naj velja za vero in pripadnost slovenskemu narodu. Spomnil nas je tudi na blaženega zavetnika mendoške mladine: »Premagal z voljo je ovire vse, to naš je vzornik Alojzij Grozde!«

Mladinskemu prazniku se je pridružila Folklorna skupina Maribor iz Carapachaya, ki že 20 let goji v Argentini slovenske plesne. Voditeljica skupine je ga. Ani Senovršnik. V vseh letih so imeli več kot 100 nastopov. Mendoščanom so na 44. Mladinskem dnevu predstavili najprej gosposke in elegantne plesne ljubljanskega predmestja, nato ples iz Sela s Koroške, ki izražajo veselje pred ohceto, ter štajerske plesne, ki so bolj poskočni in razgibani. Vsi smo opazovali in hvalili bogate narodne noše različnih slovenskih pokrajin in radost ki so nam med nastopom izražali

veselja in ljubezni.

Mendoška mladina se je tudi pridružila folklornemu nastopu s s svojimi plesi slovenske in argentinske folkore. Na odru so se menjavali in tako je razvoj nastopov bil še bolj razgiban in raznolik.

Navzoči smo zadovoljstvo izrazili z iskrenim in navdušenim ploskanjem.

Po nastopu sta se gostom iz Buenos Airesa zahvalila, v imenu mladine Pavli Nemanič in Davorin Hirschegger kot kulturni referent Društva Slovencev v Mendozi.

Sledila je družabnost pri pogrnjenih mizah. Mendoščani smo spoznali in navezali prijateljske vezi z rojaki, ki v velikem Buenos Airesu skrbijo za iste cilje; povezuje nas ljubezen do slovenskih vrednot in domovine Slovenije.

Naslednji dan, na nedeljo 6. oktobra 2013 smo se ob 10. zbrali pri mladinski zahvalni sveti daritvi. Naši fantje in dekleta so navdušeno prepevali med mašo. Dušni pastir g. Jože Horn je tudi izrazil pohvalo za dolgoletno delovanje mladine, spoštovanje in ljubezen do domovine in svojih staršev. Omenil je tudi vzornika mučenca blaženega Alojzija Grozdeta. »Vse to je znak, da so na pravi poti. Vztrajajmo na njej stari in mladi naše skupnosti«.

Sledila je odbojka. Mendoščani, gostje iz Carapachaya, mladi in »odrasli« so igrali do kolsila - asada, ki ga je pripravila mladina. Dobra pijača in kramljanje z rojaki se je veselo končalo. Naši gosti so se poslovili in hitro »odleteli« v Buenos Aires na svoje domove.

Zahvala vsem ki so omogočili tako lepo praznovanje.

Božidar Bajuk

škov portret zaživel. V toplem nastopu je Jože Jan »posodil« glas bl. Slomšku, ki je nagovoril otroke in vse navzoče v dvorani: navduševal nas je za slovensko govornico; naj jo uporabljamo kolikor je le možno. Rekel nam je: »Ohranite vašo materinščino; govorite slovensko med seboj, s starši, v šoli, vse povsod, kjer morete«.

Za konec smo obnovili lepo navado, ki jo je pred leti vnesel bivši šolski referent, pokojni gospod France Vitrih, ko je počastil vse vzgojitelje s slovenskim šopkom. Tudi letos smo z veseljem prejeli nageljšek na odru ter napravili skupno sliko vseh navzočih učiteljev.

Zaključili smo prireditev, ko smo vsi skupaj zapeli Slomškovo pesem »Vesolja dom« ob spremljavi harmonike.

Proslavo smo izvršili v resničnem Slom-



škovem duhu. Obnovili smo sklep uporabe slovenščine saj nam je Slomšek na odru dejal: »S tem pokažete kako spoštujete vaše starše, vaš narod. Samo tako boste lahko še dolgo prepevali, in nas, starše in stare starše v nebesih in pa na zemlji tako razveselili, kakor ste danes vi mene. Rad vas poslušam. Kar tako naprej. Pa ni odveč, da vam še to navodilo dam: ubogajte starše in učitelje in se pridno učite! Nadvse pa bodite dobri katoroličani, da se boste zveličali in prišli nekdan v nebesa, kjer je večno veselje doma, pri Bogu in Mariji! Vse v večjo Božjo slavo in zveličanje duš«.

Mit

Skoraj nepoznani Anton Grčman

Naj spis opravičim in gospoda Grčmana predstavim. Ko sem na letošnjem občnem zboru ZS predlagal, naj bi se časopis odzval objavi Grčmanovih pisem, recimo, da bi jih vsaj registriral, sem bil nemalo začuden, ko sem ugotovil, da od navzočih le dva poznavata ta pisma. Računal sem, da mnogo naših ljudi bere Zavezo, a sem se uštel. Upam pa, da je po onem predlogu še kdo poiskal in prebral Grčmanovo življenjsko izpoved. Resnično to zasluži. Ko sem že sprožil to zadevo, so mi naročili naj kar jaz opozorim bralce Sv.Sl. na neznanega gospoda. Zato naslednje poročilo.

Vinko Rode

Za revijo Zaveza je ga. Ivanka Kozlevčar priredila deset dolgih pisem g. Antona Gr-



čmana, duhovnika, ki je več kot 50 let deloval v Córdobi. Zares je presenetljivo, da po skoraj 20. letih po njegovi smrti, zdaj izvemo iz Slovenje, kdo da je bil in kaj vse je storil kot duhovnik tu v Argentini. Naš rojak torej, o katerem pa naša zdomska kronika malo ali nič ne ve. Deset pisem nam o tem poroča in priča, objavljena so bila v Zavezi št. 84, 85 in 86; pošiljal jih je svoji svakinji Rezi in ge. Mihaeli Zajc, pisateljici iz Višnje gore.

Uvod in komentarje je napisala Kozlevčarjeva. »Trezen samohodec«, pravi o Grčmanu; to pa verjetno zato ker je bil res zelo samozavesten, svoboden v svojem delovanju, a silno vesten, pa seveda globoko prepričan o svojem poslanstvu. Iz pisem izstopa »iskrena samopodoba g. A.G. v vsej njeni človeškosti in zvestobi Kristusu ter duhovništvu«. Tako Kozlevčarjeva.

Pisma so dobro napisana, zanimiva, z užitek sem jih bral in jih priporočam. Zrcalijo nadpovprečno nadarjenega človeka.

Sprašujem se, kaj ga je nagnilo, da se je lotil svoje avtobiografije malo pred smrtjo in da se je izpovedal ljudem svojega rojstnega kraja, ne pa rojakom iz naše diaspore, katere član je tudi res bil.

Slovenci iz mesta Córdoba so ga seveda poznali, nekajkrat jih omenja, a ne imensko. To ugotavljam tudi po prvih poizvedbah o njem. Čudno, da niso o njem poročali. V naših kronikah je omenjen le ob prihodu v Argentino - kot prvi, skupaj z g. Košičkom. Iz pisem pa zdaj izvemo, da je bil par let v Buenos Airesu, leta 50 ga že najdemo v Dolores, v sirotišnici San Sebastian, tam je bil Hanželičev predhodnik. Nato je bil za kaplana v Cura Brochero, od tam pa prestavljen v mesto Córdoba za kurata v bolnišnici Tránsito Cáceres de Allende, kjer je največ časa deloval.

Vse to je natanko opisano v pismih. Ob branju sem bil osebno presenečen in sem se vedno znova čudil nad izjemno uspešnim, vestnim in vsestransko izobraženim duhovnikom. Imel je tudi izostren čut in talent za praktična opravila. Izučil se je za radiotehniko in je to tudi poučeval; več je bil zidarskega posla in je tudi rad projektiral; v poznih letih se je pa posvetil slikarstvu. Od doma, iz kmečke družine, je prinesel ljubezen in znanje za kmečka dela. V Doloresu je obnovil opuščen sulky in se tam vozil s konjsko vprego. Rad je vrtnaril, kosil, obrezoval drevje, žagal in sekal drva, grabil, pometal, čistil. Ko je ustanavljal župnijo in zidal cerkev sv. Trojice, se je tako posvetil vsem tem opravilom, da mu je vest očitala, kako da opušča glavno, pastoralno delo. Pa je dobil zagotovilo od faranov, da je prav s tem ponovno obudil zaupanje ljudi v duhovnike.

V pismih najdemo mnogo anekdot, ki popestrijo njegovo zgodbo. Na pr. ko je v Buenos Airesu spoznaval kozmopolitsko okolje, pač zelo liberalno v svojih navadah, je šel v neki nunski samostan in si kupil silicij in bič.

S humorjem pripoveduje, kako se je sporažumeval z nunami. Tiste iz Doloresa so ga strogo držale, (ni smel uporabljati avta), v vsem so ga nadzorovale, a jih je končno prepričal, da je zanesljiv.

Podobno je bilo potem v bolnišnici Tránsito. Tu so bile nemške nune. Do njegovega

prihoda so imeli slabe izkušnje s kurati, on pa je hitro postavil stvari na svoja mesta in se, v nelahkem okolju, uveljavil.

Sestram nekega drugega reda je svetoval, kje naj ustanovijo šolo. Res je šola odlično uspevala, on je pa tam skozi pet let travo kosil - s koso - in iz podrtih dreves nasekal goro drv.

Zanimivo pripoveduje, kako je zastavil delo kot kaplan v Cura Brochero. Upravljal je sosednjo podružnico v Mina Clavero, a ker je bil prekomerno uspešen, tako v dušnem pastirstvu kot pri pušici, je župnik preprečil, da bi fara šla na dvoje.

Ko je ustanavljal župnijo sv. Trojice je bil že upokojen - in v letih. Vso pokojnino je namenjal za zidavo cerkve, a je po raznih zvezah izposloval tudi državno podporo in tako načrt pripeljal do konca.

Na škofiji so se čudili, kako da je to zmožal brez njihove pomoči. A znal je pravilno obrniti vsak cvenk - in več je bil gradbeniškega posla.

Tista leta se je tudi že posvečal slikarstvu. Organiziral je razstavo svojih slik in jih takrat tudi 24 prodal. Ves izkupiček je namenil novi župniji.

Ko se sprašujem v čem je veličina njegove življenjske zgodbe, se seveda naslanjam na njegova izpovedna pisma. Osebnost ga nisem poznal, a ob branju se mi utrjuje spoznanje, da prav posebno cenim pri njem neko, bi rekel, tipično slovensko lastnost: da je poleg dušnopastirskega dela vseskozi uveljavljal čut za praktične »svetne« posle: vse kar se je naučil v svojem rodnem Leskovcu. Nekje zelo občuteno pripoveduje kako ga je oče uvažal v poljska in druga kmečka dela.

Nenazadnje občudujem pri njem dejstvo, da po več kot polstoletnem delovanju v argentinskem okolju, napiše svojo življenjsko zgodbo v lepi slovenščini. Ga. Kozlevčar, ki je pisma priredila za objavo pravi, da je komaj kaj posegla v besedišče. Pač talent - in klasična škofijska gimnazija v Šentvidu.

Vse to navajam z namenom, da bi še kdo od bralcev poiskal omenjene št. Zaveze in se osebno prepričal o vsebini. Vse to je že napisano, pa dosti bolj zanimivo in tudi s čutom za humor.

Kako so Slovenci romali v Sveto deželo

Leta 1910 je bilo organizirano prvo slovensko romanje v Sveto deželo. Med 540 romarji je bil tudi Peter Naglič iz Šmarce pri Kamniku, ki je s seboj vzel fotografsko opremo.

V Muzeju krščanstva na Slovenskem v Stični so odprli fotografsko razstavo Terra Sancta 1910 - največje slovensko romanje v Sveto deželo. Razstavo fotografij enega izmed tedanjih romarjev, Petra Nagliča, so pripravili s sodelovanjem Slovenskega etnografskega muzeja, predstavil pa jo je njegov kustos in avtor razstave Marko Frelih.

Prve posnetke je Naglič naredil že v Trstu, nato pa je vestno dokumentiral vso pot po Sveti deželi. Največ njegovih fotografij je iz Jeruzalema, predvsem s cerkve Božjega groba in z Oljske gore. Obiskal je tudi rojstni kraj Janeza Krstnika Ain Karem in se udeležil izleta s kočijami do Mrtvega morja.

O tem največjem romanju Slovencev v Sveto deželo je ohranjenih veliko zapisov, več kot sto Nagličevih posnetkov pa predstavlja edini fotografski vir o tem poglavju slovenske zgodovine.

Z razstavo so po več desetletjih od njegovega nastanka predstavili fond novoodkritih Nagličevih fotografij, 60 fotografij z romanja bo spremljala publikacija Terra Sancta 1910: največje slovensko romanje v Sveto deželo, ki jo je napisal Frelih. Knjigo je izdal Muzej krščanstva na Slovenskem.

RAST XLII

Obiskali smo svoje korenine (5)

Nov teden smo začeli po zajtrku s posebno molitvijo v prekrasni Velesovski cerkvi, posvečeni Marijinemu oznanjenju, ki stoji poleg doma duhovnih vaj, kjer smo bili nastanjeni. Po nas sta prišla g. Boštjan Kocmur in g. Ivan Korošec. S skupnim avtobusom smo se peljali mimo Celja in prišli na Teharje. Pozorno in spoštljivo smo sledili besedam g. Ivana, ki je nam dožive-to razlagal o hudem času med vojno in o vsem kar je moral tudi sam prestati. Tudi v Teharjah smo pripravili manjšo spominsko akademijo in z njo počastili vse žrtve komunističnega nasilja.

Nadaljevali smo pot v Maribor, kjer smo najprej obiskali stolnico. Prijazno nas je sprejel stolni župnik g. Marko Veršič in

nato pozdravil tudi nadškof štajerske prestonice dr. Marjan Turnšek. Za kosilo so nas lepo pogostili v župnišču. Potem smo se odpeljali v Ptuj. V najstarejšem slovenskem mestu smo najprej obiskali znameniti Ptujski grad. Obiskali smo vse nekdanje grajske prostore in zanimivo razstavo kurentov in pustnih sprevodov. Po tako lepem dnevu smo se za večerjo vrnili v Adergas, kjer smo po molitvi zelo zgodaj odšli spat, saj nas je naslednji dan čakal: Triglav!

V torek 16. smo vstali že ob petih zjutraj, da bi se odpravili na Triglav, našo tako dolgo pričakovano turo. Po zajtrku smo se zbrali v cerkvi in prejeli župnikovo blagoslov. Pred avtobusom so nas že čakali vo-

diči Planinskih društev Mengeš in Kamnik, da bi nas spremljali po zahtevni poti. Navdušeno smo začeli pot z Rudnega polja, Pokljuke in po šestih urah vsi srečno prispeli preko Vodnikove kočice do Kredarice. Lepo vreme je nas spremljalo med mogočnimi vrhovi. Uživali smo ob čudovitih razgledih. Pozno popoldan smo večerjali v koči, nato dobili še nekaj navodil glede varnostne opreme, ki so nam jo oskrbeli. Kmalu smo se podali k počitku v veliki koči.

Tudi v sredo smo se zbudili zelo zgodaj in se v prekrasnem vremenu odpravili proti vrhu Triglava. Po dolgi uri in pol plezanja smo ponosno in srečni prispeli na vrh z Aljaževim stolpom. Uživali smo ob slikanju in čudovitem razgledu, nato pa se kmalu začeli vračati proti Kredarici. Po tako velikem uspehu smo še kosili v koči in se potem kmalu odpravili proti vznožju. Okoli sedme ure popoldan smo se z avtobusom odpeljali do Adergasa, kjer smo se utrujeni a veseli odpravili spat.

Po tako pomembnem vzponu sta nas čakala še dva dneva sprehodov po prelepi Gorenjski. Tako smo v četrtek, 18. julija obiskali najprej Triglavski narodni park. Iz avtobusa smo občudovali prekrasno pokrajino in se večkrat tudi ustavljali za slikanje. Nadaljevali smo pot v Italijo in šli skozi Trbiž in Rezijo. Kasneje smo se vrnili v Slovenijo, k izviru Soče.

Čeprav trudni od pohoda na Triglav, smo hodili in plezali pol ure do izvira. Sončno vreme nas je zopet spremljalo, zato je bilo vse še toliko lepše. Kosili smo v dolini Trenti in si po kosilu ogledali smučarske skakalnice. Videli smo staro Planico, dve novi in še tri v gradnji. Nato smo obiskali še Kranjsko Goro, lepo smučarsko in letoviško mesto, kjer smo imeli nekaj prostega časa za nakup in sladoled. Za večerjo smo se vrnili v Adergas. Zelo dobro smo zopet večerjali in nato dekleta in fantje tekmovali v nogometu. Po skupni večerni molitvi in navodilih voditeljev smo pripravili kovačke in pospravili naše sobe.

Zadnji dan skupnega bivanja v Sloveniji smo se podali z avtobusom in v spremstvu Pavlinke in Boštjana Kocmurja k Mariji na Brezje, da bi se ji zahvalili za toliko doživetega. Najprej smo zmolili pri stranskem oltarju, nato imeli zahvalno sv. mašo, ki je daroval p. Bogdan Rus. Patri frančiškani so nas povabili na ogled filma o Brezjanskem čudežu, ki se je pred leti zgodil še živeči sestra Tončki Krajnik. Po Brezjah smo se poslovlili in zahvalili predstavnikom Slovenije v svetu. Nato smo šli na kosilo in potem k Bohinjskem jezeru. Tam smo se sončili, igrali odbojko in se osvežili v jezeru. Ko smo se vrnili v Adergas, nas je tam čakala lepa skupina sorodnikov. Težko smo se poslovlili od sošolcev in voditeljev, a z veseljem odšli k sorodnikom, da bi z njimi spoznali še svoje korenine.

(Konec prihodnjič)



NOVICE IZ SLOVENIJE

10. VSESLOVENSKO SREČANJE KMETOV NA PONIKVI

V nedeljo, 13. oktobra, so Kmetijsko gozdarska zbornica Slovenije, občina Šentjur in župnija Ponikva vabili na 10. vseslovensko srečanje kmetov, ki je bilo pod Slomškovi-
 gim geslom Delo je ključ do kruha in pridne roke ga najde-
 jo. Mašo v cerkvi sv. Martina je daroval celjski škof mons.
 dr. Stanislav Lipovšek. Ob 14. uri je bila pred rojstno hišo
 blaženega Antona Martina Slomška na Slomu svečana aka-
 demija. Slavnostni govornik je bil poznavalec evropskega
 kmetijstva in kmetijskega prava dr. Franci Avsec.

Najprej smo imeli poplave, potem sušo, zdaj imamo pa
 še državo, ki nam grozi z nenormalnimi davki, je kot najve-
 čje grožnje aktualnega časa za slovensko kmetijstvo opisal
 prvi mož sindikata kmetov Roman Žveglič. Vseslovensko
 srečanje kmetov, ki se ga je udeležil tudi predsednik repu-
 blike Borut Pahor, je potekal v sklopu projekta Kmetijstvo
 je zakon, katerega cilj je predstaviti poklic kmeta kot po-
 slovno priložnost in izziv mladim.

ZA TERMINAL MORA BITI DOGOVOR

Evropska komisija je potrdila dokončni seznam predno-
 stnih evropskih energetskih projektov, ki je bil za Sloveni-
 jo sporen zaradi plinskega terminala v Žavljah. Teh na se-
 znamu ni, je pa terminal v Severnem Jadranu, a bo morala
 Italija njegovo lokacijo določiti v dogovoru s Slovenijo. Za
 infrastrukturnega ministra Sama Omerzela je žaveljski ter-
 minal „zgodovina“, Italija in Slovenija pa da sta dokazali,
 da se znata kot dobri sosedi tudi dogovoriti.

NAJSLABŠI IZVAJALCI

Slovenija je še vedno v skupini držav, ki najslabše izva-
 jajo konvencijo Organizacije za gospodarsko sodelovanje
 in razvoj o boju proti podkupovanju tujih javnih uslužben-
 cev v mednarodnem poslovanju, ugotavlja zadnja raziskava
 Transparency International (TI).

NOVA POLITIČNA STRANKA

V Velikih Laščah so podjetniki in gospodarstveniki na
 ustanovnem kongresu ustanovili Liberalno-gospodarsko
 stranko (LGS), za predsednika stranke pa izvolili Alojza Ko-
 vščo. Temeljne vrednote stranke so po navedbah Kovšče
 svobodna, pravna in pravična država, zasebna lastnina in
 svobodna podjetniška pobuda.

PO SVETU

ROMANJE V MEKO

Na stotisoče muslimanskih romarjev se je v ponedeljek
 od zgodnjih jutranjih ur zgrinjalo na goro Arafat v Savdski
 Arabiji. Vzpon na goro je del rednega letnega romanja v
 Meko, hadža. Po pričakovanjih naj bi se tja odpravilo pri-
 bližno milijon in pol romarjev. Molili naj bi predvsem za
 konec razprtij in prelivanja krvi.

EVROPSKI ENERGETSKI PROJEKTI

Evropska komisija je v začetku tega tedna potrdila do-
 končni seznam prednostnih energetskih projektov v sku-
 pnem evropskem interesu, ki se bodo lahko v obdobju
 2014-2020 potegovali za delež od 5,8 milijarde evrov
 evropskega denarja. Na njem je tudi sedem slovenskih
 projektov. Spornega terminala v Žavljah ni, ostaja pa pro-
 jekt terminala v Severnem Jadranu. Na ministrstvu za in-
 frastrukturo pa so minuli petek pojasnili, da bo Italija lahko
 določila lokacijo terminala samo v soglasju s Slovenijo. Tak
 je bil dogovor med državama. Na slovenskem seznamu so
 predvidene posodobitve električnih povezav pri Cirkovcah,
 Divači, Beričevem in Podlogu ter Okroglem. Prav tako so
 omenjeni plinovodi pri Jelšanah in Kalcah ter Šempetru,
 Vodica, Lendavi in Kidričevem. Skupna ocenjena investi-
 cijska vrednost omenjenih slovenskih projektov je 1,2 mili-
 jarde evrov.

NOBEL

Nobelovo nagrado za ekonomijo bodo letos prejeli Eu-
 gene F. Fama, Lars Peter Hansen in Robert J. Shiller, je v
 Stockholmu sporočila švedska akademija znanosti. Ameri-
 čani bodo nagrado prejeli za svojo empirično analizo cen
 premoženja, ki je bila koristna predvsem pri analizi finan-
 čnih trgov. Po drugi strani pa je letošnje Nobelovo nagrado
 za mir prejela Organizacija za prepoved kemičnega orožja
 s sedežem v Haagu. Organizacijo so kot možno dobitnico
 omenjali že nekaj časa. Kot piše v obrazložitvi, si je organi-
 zacija najprestižnejšo nagrado prislužila s svojimi obsežnimi
 prizadevanji za odpravo kemičnega orožja.

POMOČ NA MORJU

Italijanska vlada se je po zadnjih tragedijah v Sredo-
 zemskem morju odločila okrepitev zmogljivosti za odkriva-
 nje in pomoč ladjam z migranti. Kot je v pogovoru za ča-
 nopis La Repubblica napovedal premier Enrico Letta, bo
 država število italijanskih ladij in zračnih plovil v Sredozem-

PISALI SMO PRED 50 LETI

SLOVENC V ARGENTINI

Cordoba. Lepo nedeljsko jutro 15. septembra
 se je v kripti cerkve Marije Pomočnice na ulici Co-
 lon 1005 zbralo izredno veliko število vernikov, še
 več pa sorodnikov salezijanskih novomašnikov. Kati
 ta dan je cordobski nadškof msgr. Castellano posvetil
 dvajset salezijanskih novomašnikov, ki so svoje študi-
 je končali v zavodu Villada, nahajajočem se v krasni
 cordobski okolici. Med novomašniki - domačini in si-
 novi emigrantov - je bil posvečen tudi Anton Rant,
 po rodu iz Kranja, ki je pred petnajstimi leti kot naj-
 mlajši sin prišel s starši iz avstrijskih taborišč v Argen-
 tino. ...

Sestra Odila. Letos je že 30 let, odkar vrši svoje
 apostolsko delo krščanske ljubezni sestra Hermana
 Odila, doma iz Slovenj Gradca, ki je pred 30 leti pri-
 šla v Argentino z več slovenskimi usmiljenkami in je
 bila poslana v bolnišnico Alvear, na Paternalu, v dvo-
 rano št. 2.

Tedaj je bil Paternal središče slovenskih priseljen-
 cev. Kar hitro so jo našli in kar kmalu je postala mati
 in strežnica slovenskih bolnikov. In še naprej je šlo
 njeno delo: pomočnica potrebnim sveta in dejanske
 podpore. Kadar je kdo obolel je takoj vedel, kam naj
 se obrne: v Alvear, v dvorano št. 2. ...

SLOVENSKA VAS

Slovo od Argentine. Angela Špacapan roj. Hla-
 dnik je odpotovala za svojim možem Mirkom, lanu-
 škim organistom, v Podgoro pri Gorici. Ne bo šla do-
 mov, čeprav je tam njeno srce, razen na kratek obisk.
 Starejša sinova sta že napravila izpit na slovenski gi-
 mnaziji v Gorici; najmlajši, Mirko, je pa odpotoval z
 materjo in so prišli 29. septembra v Podgoro. G. Špa-
 capan je dobil delo v tiskarni, kot je delal tukaj.

(Svobodna Slovenija, 2. oktobra 1963 - Št. 40)

mlju potrojila. S tem želi reševati človeška življenja v Sre-
 dozemskem morju, ki se spreminja v skupinski grob. Letta
 še meni, da je nujno, da Evropa nemudoma najde odgovor
 na dramo na tem območju.

URAN OSTANE V DRŽAVI

Iran ne bo pristal na to, da bi svoje zaloge obogatene-
 ga urana poslal iz države. To je pred bližnjimi pogajanj
 s šesterico velesil v Ženevi izjavil glavni iranski jedrski poga-
 jalec Abas Arakči. Kot je dejal, se bo njegova država pogo-
 varjala o količini, stopnjah in metodah obogatitve urana. A
 poudaril je, da je pošiljanje zalog rdeča črta.

INMUNITETA

Afganistanski predsednik Hamid Karzaj in ameriški dr-
 žavni sekretar John Kerry nista našla skupnega jezika glede
 vprašanja imunitete za ameriške vojake po umiku zavezni-
 ških sil pod vodstvom zveze Nato iz države po letu 2014.
 Kerry je poudaril, da dogovora ne bo, če ne bo imunitete.
 Karzaj je medtem pojasnil, da to vprašanje presega poobla-
 stila njegove vlade, zato bo o tem odločala tradicionalna
 afganistanska plemenska skupščina, ki naj bi se sešla priho-
 dnji mesec.

AMERIŠKI NARODNI PARKI

V ZDA bodo kljub blokadi proračunskega zakona v
 kongresu, ki je onemogočil normalno financiranje vladnih
 dejavnosti, odprli nekatere znamenitosti. Predstavniki zve-
 znih oblasti so se z guvernerji zveznih držav Arizona, New
 York, Kolorado, Utah in Južna Dakota dogovorili o zača-
 snem odprtju več narodnih parkov, med njima sta Grand
 Canyon in Rocky Mountains, spominskega parka Mount
 Rushmore in tudi Kipa svobode. Gre le za nekaj od skupno
 več kot 400 znamenitosti, ki so pod upraviteljstvom zvezne
 vlade in so bile zaradi nezmožnosti dogovora o proračunu
 med republikanci in demokrati prisiljene zapreti svoja vrata.

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE / Director: Antonio Mizerit / Propietario: Asociación Civil Eslovenia Unida / Presidente: Franci Znidar / Redacción y Administración: RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA Tel.: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: esloveniau@sinectis.com.ar in esloveniau@gmail.com

Za Društvo ZS: Franci Znidar / Urednik: Tone Mizerit

Sodelovali so še: Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Marta Petelin, Jože Horn, Alenka Prijatelj, Marija Ivana Tekavec, Lučka Oblak Čop, Božidar Bajuk, Vinko Rode in RAST XLII.

Mediji: STA, Radio Ognjišče, Družina.

Naročnina Svobodne Slovenije: Za Argentino, \$ 600.-; pri pošiljanju po pošti: sivi papir, \$ 820.-; beli papir \$ 930.-; Bariloche; \$ 785.-; obmejne države Argentine, 250.- US dol.; ostale države Amerike, 280.- US dol.; ostale države po svetu, 300.- US dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto, 200.- US dol. za vse države. Dolg za letnike v zaostanku se plača po ceni naročnine tekočega leta. Svobodna Slovenija izhaja s podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu RS.

Čeke: V Argentini na ime „Asociación Civil Eslovenia Unida“, v ino- zemstvu (bančne čeke, ne osebne) na ime „Antonio Mizerit“.

Oblikovanje in tisk: TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L. / California 2750-C1289ABJ Buenos Aires-Argentina / Tel.: (54-11) 4301-5040 / E-mail: info@vilko.com.ar

RESUMEN DE ESTA EDICION

DESCENDIENTE EXITOSA

En Australia va escalando posiciones en el mundo político Tanya Plibersek. Es diputada, fue ministra de sa-
 lud y ahora fue elegida como vicepresidenta del partido
 laborista, actualmente en la oposición. Consiente de sus
 raíces está orgulloso de los ancestros y lo proclama públi-
 camente. (Pág. 1)

MÁS SOBRE LAS TUMBAS OCULTAS

El pasado miércoles 9 de octubre el presidente de la
 comisión que se ocupa de los temas relacionados con las
 tumbas ocultas, Jože Dežman, se reunió con el presidente
 de la república de Eslovenia Borut Pahor y la ministra de
 trabajo, familia y asuntos sociales Anja Kopač Mrak. Según
 los dichos de Dežman, el encuentro fue constructivo, ya
 que se reconoció la importancia de proseguir con la explo-
 ración de las fosas comunes. Por lo tanto, de acuerdo con
 las palabras de Dežman, se subrayó que Eslovenia no pu-
 ede ser un estado normal si no atiende los cementerios de
 guerra y no puede ser un estado de derecho, si no respe-
 ta la dignidad de los muertos. Entre otros temas se trató la
 posibilidad de declarar el túnel Sv. Barbara como monu-
 mento cultural. (Pág. 2)

ENCUENTRO ESCOLAR

El último sábado de septiembre se reunieron en el
 Centro esloveno capitalino los alumnos y los maestros de
 todos los cursos de idioma esloveno de Buenos Aires, en
 la celebración anual en honor al beato Anton Martin Slom-
 šek: una festividad en la que se conjuga la doctrina cristi-
 ana y la lengua eslovena. El encuentro inició con la misa
 presidida por el delegado pastoral Jure Rode quien en la
 homilía se refirió a la vida de los beatos eslovenos (Slomšek
 y Grozde). Luego, en el salón principal los recibió Alenka
 Prijatelj, referente de la Asociación Eslovenia Unida para
 los cursos de idioma. Finalmente, comenzaron a desarrol-
 larse las escenas que prepararon los cursos de Carapachay,
 Lanús, Ramos Mejía y San Martín. Para el cierre, el retrato
 de Slomšek (que formaba parte de la escenografía) revivió
 y les habló a los chicos: “Conserven su lengua materna,
 hablen esloveno entre sí, con su familia, en la escuela, en
 todas partes donde se pueda”. (Pág. 3)

MENDOZA: ANIVERSARIO E INVITADOS

La juventud mendocina celebró el 44º aniversario de
 sus Días juveniles (Mladinski dan) el pasado sábado 5 de
 octubre. El presidente Pavli Nemanič abrió la celebración
 cultural haciendo referencia a que son herederos de dos
 culturas y que cada uno de ellos tiene que entender los
 valores fundamentales, para poder transmitírselos al re-
 sto. Destacó también que en el centro esloveno se sienten
 como en casa. Sobre el escenario se presentó el grupo fol-
 clórico de Carapachay (que viajó especialmente para par-
 ticipar del Mladinski dan) con algunos de los bailes típicos
 de las diferentes regiones eslovenas. Los anfitriones tam-
 bién se unieron con folklore esloveno y argentino. Al día
 siguiente se reunieron todos en la misa que ofreció el sa-
 cerdote Jože Horn quién también tuvo palabras de elogio
 hacia los jóvenes por el importante aniversario, el respeto
 y el amor por su patria y sus padres. Esperando el almuer-
 zo se jugaron los encuentros en voleibol. Tras el asado y la
 sobremesa, los invitados regresaron a Buenos Aires. (Pág. 3)

¿QUIÉN FUE ANTON GRČMAN?

En la revista Zaveza (nros. 84, 85 y 86) se pueden leer
 las diez cartas que el sacerdote Anton Grčman - quién tra-
 bajó más de 50 años en Córdoba - le envió a sus famili-
 ares en Eslovenia. Es realmente sorprendente que tras 20
 años de su muerte, ahora nos enteremos desde Eslovenia
 quién era el padre Grčman y su trabajo pastoral aquí en
 la Argentina. En nuestras crónicas se menciona sólo su lle-
 gada junto con el sacerdote Košiček. Desde las cartas nos
 enteramos que estuvo un tiempo en Buenos Aires y ya en
 1950 lo ubicamos en Dolores, San Sebastián; luego fue ca-
 pellán del Cura Brochero y desde allí se trasladó a la ciu-
 dad de Córdoba. En el siguiente número contaremos un
 poco más sobre este personaje. (Pág. 4)

MALI OGLASI

TURIZEM
TURISMO BLED
 EVT Leg. 12618
 Dis. 2089
de Lucía Bogataj
 Monseñor Marcón 3317 B, San Justo
 Tel. 4441-1264/1265



GREGOR BATAGELJ, turistični vodnik v Sloveniji. Slovenski/španski jezik. Mob.: +386-(0)31-567-098. E-naslov: mgbatagelj@gmail.com

ZOBOZDRAVNIKI
Dr. Damijana Sparhakl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474.

ADVOKATI
Dobovšek - odvetniki
 Somellera 5507 - C1439AAO - Capital Federal - Tel/Fax 54-11-4602-7386
 E-mail: estudio@estudiobovsek.com.ar
Dr. Marjana Poznič - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik. Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 / 15-4088-5844 - mariana.poznic@gmail.com
Dra. Ana C. Farreras de Kocar - Sucesiones - Contratos - Familia - Comercial - Laboral - Civil - Jubilaciones - Pensiones. Martes y Jueves de 15 a 18 hs. Belgrano 181 - 6º B (1704) Ramos Mejía. Tel.: 4469-2318 Cel.: 15-6447-9683
 e-mail: farrerasanac_te@yahoo.com.ar

GASTRONOMIJA
Apetit od torka do vključno sobote od 19. ure naprej. Praznovanja, obletnice, srečanja. Cene ugodne, pristna domača hrana in kvalitetna postrežba. Rezervacije: 4658 4158. Avellaneda 450, Ramos Mejía, Buenos Aires.

Planika catering - Ani Rode
 Slovensko in mednarodno pecivo po naročilu - Tel.: 4655-4422 ali 15-4073-3495

VERA WINES - VINOTEKA
 Prodaja domačih in uvoženih vin in penin. Poroke, praznovanja, podjetniška darila. Tel.: 4342-4112; Cel.: 15-3941-0078 - info@verawines.com.ar - Av. de Mayo 769, CABA. Od ponedeljka do petka od 11.30 do 19.30 ure, v sobotah pa od 10-18.ure.

POSREDOVANJA
PATAGONIA Storitve
 María Cristina Breznikar Rant s.p. Vaš kontakt v Sloveniji. Osebna potovanja. Vzpostavimo stik med sorodniki. Pokojninski postopki, najemnine in več drugih storitev. E-mail: patagonia.storitve@yahoo.com

DARUJTE
V TISKOVNI SKLAD!

OBVESTILA

PETEK, 18. oktobra:
Slovenski pevski zbor San Martin vabi na koncert v stolni cerkvi (na trgu) ob 20. uri.

SOBOTA, 19. oktobra:
Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

Zahvalna sv. maša Rast XLII, ob 19,15 uri v Slovenski hiši.

Mladi val vabi na mladinsko celodnevno srečanje.

NEDELJA, 20. oktobra:
Materinski dan.

SREDA, 23. oktobra:
Seja voditeljic šolskih tečajev ob 19,30 v Slovenski hiši.

SOBOTA, 26. oktobra:
Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB,

ob 15. uri v Slovenski hiši.
Ponovitev veseloigre »Miciki je treba moža«, ob 20.30v Našem domu San Justu.

S.K.A. vabi na predavanje lic. Markeža, ob 20. uri v Slovenski hiši.

Celodnevni šolski izlet v Glew.

NEDELJA, 3. novembra:

61. zvezni mladinski dan na Pristavi.

SOBOTA, 9. novembra:

Zaključna prireditev tečaja RMB, v Slovenski hiši.

NEDELJA, 10. novembra:

61. obletnica v Hladnikovem domu.

DAROVALI SO

V dobrodelni sklad Zveze slovenskih mater in žena so darovali: ga. Ema Pogačar (Kanada) USD 100.-; N.N. Hurlingham \$ 100.-; ga. Pabla Pegan in Lojze Boh (ob 66. obletnici poroke) \$ 300.-
Darovalcem Bog plačaj!

Za Zvezo slovenskih mater in žena na Pristavi je Društvo Slovenska Pristava darovalo \$ 500.- namesto cvetja na grob Jožetu Kenda. Bog povrni!

OSEBNE NOVICE

Družinska sreča
 V Ljubljani se je 23. avgusta rodil **Nicolas Benedičič**; očka je Luka, mami pa Barbara Sušec. **Srečnim staršem iskreno čestitamo!**

VALUTNI TEČAJ V SLOVENJI 15. oktobra 2013

1 EVRO	1,35 US dolar
1 EVRO	1,40 KAD dolar
1 EVRO	8,02 ARG peso

Otroška počitniška kolonija 2014 v Córdoba

od 2. januarja do 12. januarja 2014
Vodi: prof. Mirjam Mehle Javoršek
Cena za 1. otroka: \$2.900.-; za 2. otroka: \$2.200.-; za 3. otroka: \$1.450.-plačljivo v treh obrokih
 1. obrok \$1.000.- zapade 15. oktobra
 2. obrok \$1.000.- zapade 15. novembra
 3. obrok \$900.- zapade 15. decembra.
Prijave: Alenka Prijatelj, tel.: 4654-6477
 e-mail: alenkasch@yahoo.com.ar

SLOVENSKA KULTURNA AKCIJA
 vas prirčno vabi na zanimivo predavanje

LIC. FRANCIJA MARKEŽA
“MALO PO INDIJI...”

V soboto, 26. oktobra ob 20. uri, v Debeljakovi dvorani v Slovenski hiši.

OSEBNE NOVICE

TRIJE GOLI ZA BRAZILIJO 2014

Slovenska članska nogometna reprezentanca je na predzadnji tekmi kvalifikacij za svetovno prvenstvo 2014 v Mariboru premagala Norveško s 3:0 in tako obdržala (matematične) možnosti za drugo mesto v skupini in dodatne kvalifikacije.

Bernu, kjer bodo lovili naslednje nujne tri točke za končno drugo mesto v skupini in morebitne dodatne kvalifikacije (Islandci po slavu proti Cipru v zadnjem krogu ne smejo zmagati na Norveškem). Švicarji pa so si z zmago v Albaniji že zagotovili prvo mesto in pot na SP. Igra v B3ernu poteka



Milivoj Novaković

Na mariborskem stadionu Ljudski vrt so pred 11.000 gledalci zastopali slovenske barve S. Handanović, Brečko, Ilič, Cesar, Struna, Mertelj, Kurtić, Pečnik (od 70. Ljubijankić), Kampl (od 82. Krhin), Kirm, Novaković (od 90. Bezjak).

Slovinci, kar oslabljeni, so v Ljudskem vrtu lovili obstanek v boju za Brazilijo 2014 oziroma dodatne kvalifikacije. Nalogo so opravili z odliko, saj so vpisali tako zelene tri točke. Gostitelji so silovito začeli tekmo in hitro dosegli dva gola prek Milivoja Novakovića, ki sta močno olajšala delo v nadaljevanju. Ko je Novaković zabil še tretjič na tekmi v 49. minuti, je bil zmagovalec odločen.

Zdaj slovenske nogometaše čakajo priprave še na zadnji kvalifikacijski obračun v

ravno, ko naš list stopa v tisk.

POSEBNO PRIZNANJE ŠAHISTU VASJA PIRC

Idrijski šahist Vasja Pirc je posthumno ob 60-letnici podelitve naslova šahovskega vele mojstra prejel posebno priznanje. Na slovesnosti v Idriji so odkrili spominsko ploščo znanemu domačinu. Slavnostni govornik na prireditvi je bil minister za izobraževanje, znanost in šport Jernej Pikalo.

USPEŠNO PLEZANJE V JUŽNI KOREJI

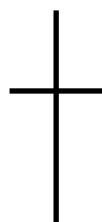
Slovenska športna plezalka Mina Markovič je zmagala na peti tekmi svetovnega pokala v težavnosti v južnokorejskem Mokpoju. Domen Škofic je v finalu zasedel končno šesto mesto, na tekmi je nastopil še Urban Primožič, ki je bil v polfinalu 13.

ČETRTRA ZMAGA NA BARKOVLJANKI

Esimit Europa 2, jadrnica, ki pod evropsko zastavo nastopa za Jadralno zvezo Slovenije, je zmagala na 45. Barkovljanki, eni najbolj množičnih regat na svetu, katere trasa poteka v Tržaškem zalivu. To je bila četrta zaporedna zmaga Esimita.

Uradne ure za stranke v Slovenski hiši (atención al público)

V pisarnah v Slovenski hiši (Zedinjena Slovenija, Dušnopastirska pisarna, Svobodna Slovenija) smo na razpolago rojakom:
ponedeljek, sredo in petek, od 10. do 19. ure.
 Hvala za razumevanje!



*V nebesih sem doma, to oznanjujeta,
 mi zemlja in nebo, in vsaka stvar lepo.*
A. M. Slomšek

Micka Tomaževič Prešern

Dotrpela je 5. oktobra 2013, po dolgoletni bolezni, v 93 letu starosti, in odšla k Gospodu.

Zahvaljujemo se vsem, ki ste zanjo molili, se zanimali in spremljali pri pogrebnih sv. maši.

Posebna zahvala g. F. Cukjatiću, ki ji je dolga leta delil sv. zakramente. Priporočamo jo v molitev in blag spomin.

Žalujoči:

sinovi: g. **Tone** sdb., **Janez** in **Ciril** z družinama;
 hčerke: **Mojca**, **Francka** in **Helena** z družinami;
 vnuki in pravnuki;
 brata **Jože** in **France** z družinama; sestra **Anica** z družino ter ostalo sorodstvo.

Argentina, Slovenija

NAŠ DOM SAN JUSTO



Ponovitev veseloigre »Miciki je treba moža« (Vinko Korže)
 v režiji Angelce Podržaj Miklič in Tonija Rovana,
v soboto, 26. oktobra ob 20,30. uri.

Vsi prirčno vabljeni!

Naš dom San Justo, H. Yrigoyen 2756 San Justo, Buenos Aires